

Скрипка продає авто
заради допомоги АТО

Лідер гурту «Воплі Відоплясова» Олег Скрипка вирішив допомогти АТО. Він виставив на продаж власний автомобіль, щоб купити спецавто для медиків дніпропетровської 25-ї бригади десантників. Свою Mazda CX-9 Скрипка продає за 310 тисяч гривень на сайті «Віди-АвтоМаркет».

Швеція перемогла на
ювілейному «Євробаченні»

Фінал 60-го, ювілейного, музичного дійства відбувся 23 травня у Відні. У ньому взяло участь 27 країн. Беззаперечну перемогу і найбільшу кількість балів — 365 — цього року здобув фаворит бундескерів, представник Швеції Монс Сельмерлев із пісню Heroes. Співачка від Росії Поліна Гагаріна з композицією A Million Voices та номером, за який її звинуватили у плагіаті, посіла друге місце. Загалом росіянка набрала 303 бали. Третє місце дісталось італійському тріо Il Volo з композицією Grande Amore. Представники Італії отримали 292 бали.

На стінах луцьких будинків з'явилися
патріотичні графіті

Молоді художники у Луцьку створили графіті «Душа міста» за адресою вул. Лесі Українки, 26а (поблизу Галереї мистецтв) та «Міроносця» — вул. Лесі Українки, 18 (поблизу військового госпіталю). Мета заходу — змінити сірі стіни будинків на витвори сучасного європейського мистецтва. «Міроносця» — це образ жінки, яка символізує мир та спокій. Вона випускає з клітки голубів миру. Важливо, що роботу видно із вікон військового госпіталю. Цей позитивний малюнок допомагатиме військовослужбовцям швидше одужувати.

Ще одне графіті розмістять на стіні Луцького навчально-реабілітаційного центру, це буде зображення охоронця Луцька — святого Миколая.

Польські фотографи представили власне
бачення Західної України

У жовтні 2014 року представники Жешувської спілки фотографів подорожували містами Західної України у рамках фотопленеру «Слідами польськості». Цілий день — 21 жовтня — вони присвятили Луцьку, фотографуючи архітектурні пам'ятки та краєвиди міста. Після повернення до Жешува митці організували виставку, а також видали фотоальбом. Мета заходу полягала у тому, щоб показати Україну в дещо іншому вимірі, ніж той, який є у голові пересічного поляка. Свої спогади про Луцьк та Західну Україну

представили фотографи із Жешувської спілки фотографів: Патриція Пітра, Катажина Варанська, Пйотр Крупа, Рафал Орловський, Єжи Скіба, Артур Висоцький.

Фотограф Катажина Варанська розповіла, що приїхали до Луцька четверо з шести авторів і представлені не усі роботи. «Вся виставка буде експонована пізніше у Жешуві. Іхали ми, починаючи від Луцька, — Кременець, Дубно, закінчуючи Тернополем. Нам дуже подобається місто Луцьк та Україна, приємно, що разом можемо реалізувати такі проекти», — зазначила вона.

Волинянка Анастасія Романюк
здобула перемогу в «Караоке на
Майдані»

Щотижня у пасажі поруч із майданом Незалежності в Києві збирається чимала юрба охочих поборотися за звання найкращого народного співака України та просто весело провести час разом із популярним телеведучим Ігорем Кондратюком. Використати свій шанс і стати переможницею телепроекту спробувала і маневчанка Анастасія Романюк, студентка Київського інституту інтелектуальної власності Національного університету «Одеська юридична академія». Тож 10 травня усі жителі нашого району нетерпляче чекали появи співачки на екранах телевізора.

— В неділю, 26 квітня, я із двома друзями вирішила поїхати погуляти по Хрещатику, — розповідає Анастасія. — Звісно, не забувала і про давнішню мрію спробувати свої сили в «Караоке на Майдані». Коли побачила, що розпочинаються зйомки передачі, в голові промайнуло: «Це доля!».

Перший тур почався композицією Олександра Пономарьова «Любиш ти мене чи не любиш». Коли заграла музика, Ігор Кондратюк відразу підійшов до маневчанки. Проте після виконання пісні ведучий вивабив із натовпу чоловіка Анатолія та хотів вибрати ще одного (за словами Насті, це не потрапило в кадр), однак, керуючись гендерною рівністю, обрав дівчину — нашу Анастасію Романюк. Третім учасником поза конкурсом став Віктор Капацина із Одеси, четвертим — переможниця аукціону Лілія, яка виклала із власної кишені 300 гривень.

— Я проживаю у тому куточку нашої країни, який називають голосям України, я із Волині, селища міського типу Маневичі, — на всю Україну заявила Настя, чим неабияк дошкулила Ігореві Кондратюкові, який, приводячи різні аргументи про співочі таланти мешканців інших регіонів країни, врешті-решт сказав, що волиняни надто зухвалі.

Із запропонованих на вибір композицій Анастасія Романюк вибрала пісню «Вона» гурту «Плач Єремії» і цілком пристойно її виконала, що дало змогу обійти за оплесками та підняттям рук представника чолові-

чої статі й стати фіналісткою.

Із фінального пісню «В саду гуляла» у Насті склалося не досить вдало, оскільки раніше її ніколи не чула. Тож трохи «ковтала» слова. Проте глядачі достойно оцінили талант волинянки, і рахувальниця із Рівного назвала суму в 364 гривні проти 258, що були у капелюсі суперниці.

— Насправді ніколи раніше цієї пісні не чула, — переконує Настя. — Так склалося, що під час своєї шкільної артистичної діяльності ніколи не виконувала українські народні пісні, крім перероблених на сучасний манер. Та й слухаю все більш сучасну музику.

Після оголошення результатів перемоги Анастасія прямо в ефірі подякувала за успіх своєму наставнику — заслуженому діячу мистецтв України Олександру Синютіну, та й сам Ігор Кондратюк, який запропонував прямо в ефірі йому подзвонити, привітав маневчанку із перемогою вихованки й навіть велів Насті поділитися... виграним майонезом від спонсорів. Сама ж дівчина отримала телевізор.

— Олександр Синютін був дуже радий і моєму успіху, і тому, що

згадала його, адже окремі вихованці цього не роблять, — продовжує Настя. — Ми ж із ним перебуваємо в дуже хороших стосунках, гадаю, у таких і залишимося. А перше запитання, яке він поставив уже після ефіру: «Де мій майонез?».

Щодо ведучого Ігоря Кондратюка, то він здався Насті людяною специфічною: «У перервах, коли йшов сильний дощ, він, чоловік, стояв під парасолькою та вигукував: «Де мій чай, де мій чай?!». А щоб щось запропонувати нам, дівчатам, принаймні тим, що пройшли відбір, — такою не було, — пригадує маневчанка. — Мені також видалося, що до мене він ставився якось упереджено, особливо після того, як я відстоювала нашу Волинь. Та серед публіки було багато волинян, які після закінчення передачі підходили до мене, аби сфотографуватися. З Ігорем Кондратюком більше не спілкувалися, він, напевно, десь пішов грітися у кафе, адже у нього була запланована зйомка ще декількох передач. Ймовірно, ще одна зустріч із ним буде десь улітку чи восени, коли зніматимуть передачі з переможцями цього проекту.

Сергій ГУСЕНКО

У вихідні Луцьк став територією сучасного мистецтва

Цими вихідними центральні вулиці міста перетворилися на творчі майданчики для художників та фотографів, поетів та письменників, акторів та режисерів, мультиплікаторів та дизайнерів, музикантів та танцівників. А вже у Луцьку стартував фестиваль сучасного мистецтва Art Territory. Захід відбувався у рамках проекту «Спільна мережа співпраці у сфері культури та соціального захисту з метою розвитку міст із польсько-українського прикордоння», що реалізується у межах Програми транскордонного співробітництва «Польща-Білорусь-Україна 2007-2013» Європейського інструменту сусідства та партнерства за кошти Європейського Союзу.

Програма фестивалю була дуже насичена та різноманітна, кожен відвідувач — активний учасник цього дійства, незалежно від того, чи є він професійним митцем, чи аматором. Розпочався захід із семінару урбаністики, що відбувався у фестивальному павільйоні на Театральному майдані міста. Учасники мали можливість поставити запитання, поділитися досвідом та подискутувати на актуальні теми з творчого розвитку міського простору.

До слова, організатором фести-

валю «Art Territory: місто творців» є виконавчий комітет Луцької міської ради. До його підготовки долучилися численні громадські організації й активні лучани.

У рамках фесту на Театральному майдані міста відбувався концерт українських та польських музичних гуртів. На сцені звучав потужний і бадьорий рок від Rockaway (Жешув), ліричний та емоційний — від «Фіолету» (Луцьк), козацький етно-рок від гурту Kozak System (Київ).

Лідер гурту «Фіолет» Сергій

Мартинюк погоджується, що цей захід важливий для Луцька: «Як на перший раз, фестиваль став доволі амбітною спробою зробити щось справді нове для міста: десятки арт-локацій, сучасна вулична культура, спорт, музика, врешті... — однозначно, це сприятиме подальшій розбудові культурної інфраструктури міста. Як музиканту, мені би хотілося бачити ширший перелік гуртів, декілька компактних сцен тематичних і «географічне» поширення містом. Фестиваль доречний,

бо це капіталовкладення не в пустоту і гульки, а в розвиток міського благоустрою».

Фронтмен «ФлайZзи» Андрій Гриньків зазначив, що такі фестивалі необхідно проводити в Україні, адже не можна постійно сидіти і плакати — потрібно жити. Хлопець ділиться своїми враженнями від заходу: «Нам завжди приємно приїжджати в місто Луцьк, особливо коли приводом приїзду є такий фестиваль, як «Art Territory». Велика подяка організаторам, які, незважаючи на те, що захід безкоштовний, змогли організувати його на такому високому рівні. На мою думку, такі фестивалі є дуже потрібними зараз, тому що за допомогою мистецтва дають змогу людям відволіктися і відпочити».

Завітав на захід і Луцький міський голова Микола Романюк. Він оглянув творчі майданчики фестивалю — побував на мистецькому ярмарку, в Галереї мистецтв, де експонується виставка сучасного мистецтва, а також ознайомився із графіті «Міроносця», що мальовала група молодих художників із Magic Art Group на стіні будинку №18 на вул. Лесі Українки. До слова, створення цього зображення — данина

нашим воїнам, які ризикують своїм життям заради мирного неба.

Принагідно не забули лучани й вшанувати героїв, адже 23 травня українці відзначають День Героїв — щорічне свято у нашій державі, встановлене на честь українських воїнів — борців за волю України. Марш на їхню честь із участю активістів із гаслом «Слава Україні!» пройшов Театральним майданом. Усі присутні хвилиною мовчання вшанували борців за волю й незалежність нашої держави.

Опісля з головної сцени фестивалю до лучан та гостей міста з вітальним словом звернувся міський голова Микола Романюк. «Цей фестиваль мав пройти минулого року, але у зв'язку з тими подіями, що відбувалися в нашій державі, вирішили перенести. Ці події не завершилися й дотепер, тому проведення фестивалю — це доказ того, що Україна жила, живе і буде жити, й буде захищати свої кордони. Адже в нашій державі є прекрасна молодь, яка вміє творити й відстоювати гідне майбутнє. Такі заходи дуже важливі, адже люди, які шанують мистецтво, швидше розуміють один одного. Мистецтво не має кордонів», — зауважив Микола Ярославович.